DE CE ATÎTEA REBUTURI?

În mod cert, într-o ierarhie europeană a valorilor atletice, juniorii noștri ocupă un loc mult mai bun decît reprezentativele de seniori. Această situație datează de mai mulți ani și, totuși, un optimism exagerat ne-a făcut să așteptăm mereu ca juniorii buni să ajungă și seniori buni, în loc să fi ajuns la o analiză a cauzelor pentru care nu ne situăm și la seniori la un nivel asemănător cu cel al juniorilor.

Se constată că peste 90 la sută dintre antrenorii noștri de atletism se ocupă în mod special de pregătirea copiilor și a juniorilor mici. În afara energiei consumate de antrenori și profesori, pe aceeași direcție se scurg și mare parte din mijloacele materiale rezervate atletismului (echipamente, tabere, materiale etc.). Și care sînt rezultatele ?

De mai bine de zece ani, de cînd această orientare a fost introdusă în mișcarea noastră atletică, extrem de puțini (doar excepții) sînt atleții care să fi confirmat la seniorat performanțele realizate ca juniori mici sau copii.

Dar să lăsăm să vorbească statistica : din cei 11 campioni pe anul 1961 la categoria copii, nici unul nu s-a afirmat mai tîrziu ca atlet, iar din cei 20 de campioni la juniori mici din același an, doar 3 (Viorel Suciu, Gheorghe Costache și Elena Vasi-Vintilă) au „supraviețuit". De altfel, și în anul următor, din cei 16 campioni, tot cei amintiți — Suciu, Costache și Vasi aveau să se „vadă".

Lista recordurilor la copii, din 1963, de exemplu, cuprindea o seamă de nume care au dispărut încă la vîrsta junioratului, sau dacă mai practică atletismul s-au pierdut în anonimat : Ion Negruțiu, Victor Niculescu, Mihai Georgescu, Bocu Barbu, Cornel Albu, Robert Feuerstein, Gabriela Rădulescu, Mariana Toader, Felicia Negru, Sanda Tănase, Alice Melinte. Dacă nici unul din acești copii „minune" deținători de recorduri în 1963, nu au ajuns în frunte ca juniori mari, nemaivorbind de seniori, atunci care este rostul acestor rezultate după care se aleargă atîta ?

Dispariția prematură a atleților juniori este oglindită și în numărul extrem de redus de seniori activi. La concursul republican de primăvară din acest an, al seniorilor, au fost probe la care s-au prezentat doar cîte 3—4 concurenți !

În ceea ce privește vîrsta de începere a activității atletice de performanță, Institutul de cercetări științifice din Budapesta a publicat cîteva date deosebit de interesante, culese cu ocazia campionatelor europene de la Budapesta din 1966. Astfel, cei mai buni la aceste campionate s-au dovedit a fi cei care au început atletismul, în medie, la vîrsta de 16 ani la femei și în jur de 17 ani la bărbați. Cei mai mulți s-au antrenat 7—10 ani. Pe probe, majoritatea săritorilor au început practicarea atletismului la 15 ani, aruncătorii la 17 ani, sprinterii și alergătorii peste garduri la 18,7 ani, semifondiștii la 18,4 ani. Jumătate din participanți au practicat înainte de această vîrstă alte ramuri sportive, în special jocuri sportive.

Și la noi, majoritatea atleților de valoare nu au evoluat în concursurile de copii sau de juniori mici, ori nu se afirmaseră atît încît să-i înregistreze statisticile oficiale.

Datele și cifrele statistice sînt elocvente. De aceea, cred că nu mai putem asista pasivi la irosirea atîtor energii și mijloace materiale, fără ca atletismul nostru să aibă, totuși, și un cîștig substanțial. În această privință, cred că nu mai trebuie îngăduit ca peste 90 la sută din cadrele tehnice să-și irosească timpul numai pentru succese efemere la copii și juniori mici, ci este necesar să se pornească, cu curaj, la curmarea acestei situații, frînă principală în mersul înainte al performanțelor noastre atletice.

În primul rînd, socotesc că va trebui schimbată radical metoda de lucru cu cei tineri. Va trebui să predomine jocurile, pregătirea fizică multilaterală, evitarea eforturilor de mare intensitate și emoțiile, care creează așa-numita plafonare, atît de des întîlnită la noi. Renunțările la activitatea atletică, de care se plîng atîția antrenori, sînt normale din partea tinerilor care văd că progresul lor a stagnat, cu toată munca și seriozitatea depusă uneori. De altfel, această „plafonare" nu este un fenomen constatat doar în epoca modernă a sportului. Aristotel, în urmă cu peste 2 300 de ani, scria în cartea sa „Politica" : „Pînă la adolescență exercițiile trebuie să fie ușoare..." și apoi „Primejdia oboselii premature este probată de către o mărturie gravă : la Jocurile Olimpice, de-abia dacă doi sau trei învingători, încoronați în copilăria lor, au obținut succese și mai tîrziu, la o vîrstă matură ; exercițiile prea violente din prima lor vîrstă le răpise orice vigoare".

Este greșit, de aceea, să se ceară rezultate premature antrenorilor, pe temeiul că așa își justifică munca. Poate, cel mult, sînt necesare anumite probe de control, care să demonstreze calitatea pregătirii și a muncii de selecție pe care o duc antrenorii care se ocupă de copii și de juniorii mici. În al doilea rînd, școlile sportive vor trebui să-și reia munca pentru care au fost, de fapt, create, de a angrena elevii în activitatea sportivă, de a-i pregăti fizic, a le da noțiuni elementare de atletism, și nicidecum de a face sport de performanță. Argumente împotrivă se pot găsi, însă practica a demonstrat cu prisosință aceasta. Școlile sportive ar trebui să angreneze, încă de la vîrsta de 10 ani, un număr cît mai mare de copii și pînă la vîrsta de 14 ani să le asigure pregătirea de bază, multilaterală, în care jocurile sportive și alte sporturi să se împletească armonios cu noțiunile elementare de atletism. De aici, din școala sportivă ar trebui să fie îndrumați, mai apoi, viitorii atleți spre cluburile școlare și spre secțiile de atletism ale cluburilor sportive unde, alături de sportivii consacrați, să poată începe drumul atît de greu, dar plin de satisfacții, al sportului de performanță.

Presa și forurile de specialitate își vor aduce un aport mai mare dacă vor drămui laudele adresate antrenorilor ai căror copii realizează recorduri ! Ar trebui evidențiați antrenorii ai căror tineri realizează performanțe după vîrsta de 18—19 ani, precum și antrenorii care au angrenat acești atleți și le-au dat primele noțiuni în atletism.

De asemenea, va trebui îndrumată și controlată mai atent munca în școlile sportive, în secțiile unde se lucrează cu copii și juniori mici, pentru a se evita greșelile din prezent. Vor trebui studiate și adoptate formele și măsurile corespunzătoare pentru ca atletismul nostru să nu mai înregistreze an de an această cifră impresionantă de „speranțe" neîmplinite, această cifră, de ce nu am spune-o, de „rebuturi" în producția atletică.

Silviu DUMITRESCU
antrenor la clubul Metalul București

N.R. Publicăm opiniile antrenorului S. Dumitrescu considerînd că ele vor genera și alte puncte de vedere printre profesorii de educație fizică, antrenori și specialiști, în jurul acestei probleme atît de importante pentru activitatea noastră atletică.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

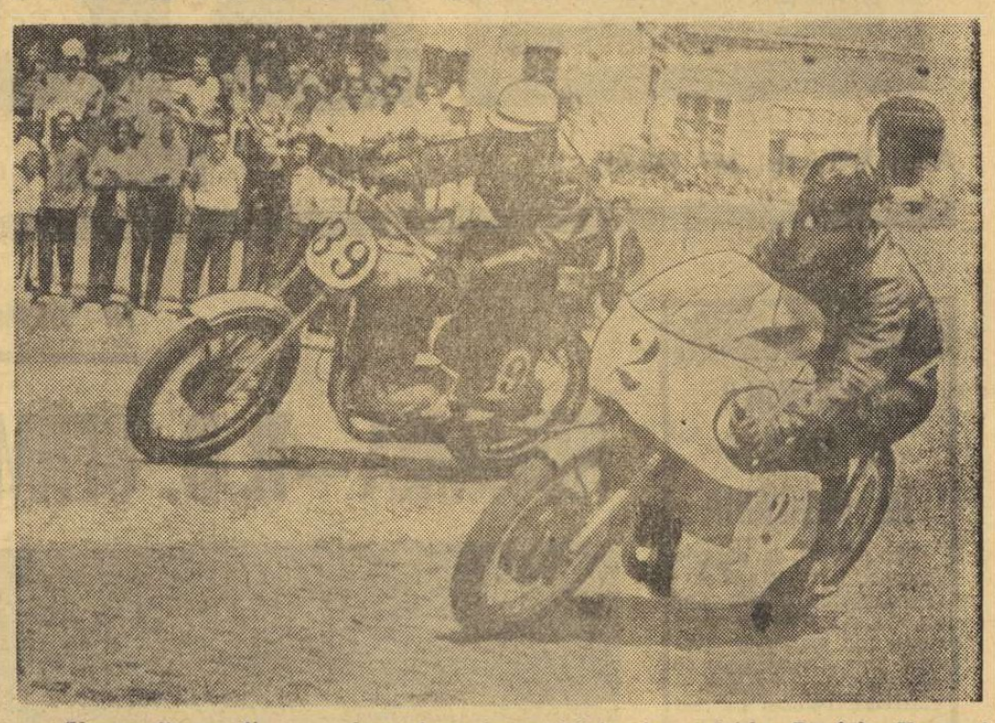

(Urmare din pag. 1)

tru sportul rege de pretutindeni. Pregătirile pentru apropiatul campionat sînt punctate și de o serie de deplasări ale echipelor noastre peste hotare (Universitatea Cluj, Politehnica Galați, Minerul Baia Mare — în Polonia, Progresul — în Uniunea Sovietică), ca și de vizitele unor formații străine, ale căror evoluții sînt așteptate cu mult interes (Portuguesa Rio, Beerschoot — Belgia, Radniski Kraguevaț — Iugoslavia). Deocamdată....

Să mai notăm că în această săptămînă a început spectaculoasa cursă a transferărilor, „competiția" care poate furniza, așa cum s-a întîmplat deseori, mari surprize.

★

Vineri, Raliul Dunării — aflat la cea de a V-a ediție — își va încheia frumoasa și temerara expediție automobilistică, care a reunit în starturile de la Praga și Regensburg așii volanului din 11 țări. Înainte de a ajunge la punctul terminus — Poiana Brașov — Raliul va face o spectaculoasă escală bucureșteană. Cîte dintre cele 57 de echipaje vor ajunge în Capitală ? Cîte mașini vor arăta ca în ziua startului ? Cine va cîștiga circuitul de viteză de la aeroportul Otopeni ? Cum se vor comporta automobiliștii români ? Toate întrebările vor primi răspunsurile azi, între orele 17 și 18. Un lucru este, însă, cert de pe acum : automobilismul și-a cucerit un loc central pe scena vieții sportive și pare decis să obțină și mai mult.

★

Amatorii sportului cu pedale sînt, într-un fel, favorizați și în această săptămînă. Pe agenda competițională figurează de data aceasta concursul internațional de contratimp pe echipe (vineri) și fond (duminică), care va prilejui o pasionantă întrecere a unor valoroase formații din Olanda, Belgia, Danemarca, Bulgaria, R.D. Germană, Ungaria, Polonia și, bineînțeles, România. Va reuși, oare, într-o companie atît de selectă, Emil Rusu — specialistul nostru nr. 1 în cursele contratimp — să redideze prestigioasa victorie din „Cupa Voința ?" I-o dorim, lui și coechipierilor : C. Ciocan, C. Grigore, V. Tudor.

★

Punct final în campionatele naționale de scrimă. Mușchetarii se întîlnesc azi în probele de spadă și sabie, simbătă la floretă băieți și duminică la floretă fete. Vor fi prezente toate speranțele noastre olimpice. Bine ar fi să putem înregistra de data aceasta și prezența cît mai multor spectatori.

CUM EXPLICAȚI COMPORTAREA ECHIPEI?

— Azi răspunde antrenorul POMPILIU SIMION (Rapid) —

În ultimul campionat feminin de handbal, pe locul III în clasamentul întrecerii se află un nume binecunoscut amatorilor acestui sport : formația *Rapid București*.

De mai multe ori campioană a țării (ultima dată în ediția precedentă) Rapidul n-a mai putut reedita performanța și în acest an, fiind obligat să se oprească din mers, la nivelul „medaliilor de bronz" (și acestea obținute cu destule emoții), fiind depășită de o diferență de 10 puncte de prima clasată, *Universitatea Timișoara*.

Cunoscînd că handbalul feminin are o frumoasă tradiție în acest club, l-am rugat pe antrenorul echipei, prof. *Pompiliu Simion*, ca la bilanțul statistic al clasamentului să adauge și „nota explicativă" din care să rezulte bineînțeles și concluziile respective. Iată ce ne-a relatat :

„In anul competițional care s-a încheiat cu rezultatele cunoscute, echipa feminină a clubului nostru a manifestat o scădere evidentă a potențialului de joc. Acest lucru s-a datorat, în primul rînd, componenței nesatisfăcătoare a lotului. Dintre jucătoarele de bază, care cu un an în urmă au adus în Giulești titlul de campioană națională, în ultimul campionat am contat efectiv, doar pe trei : BĂICOIANU, HEDEȘIU *și* BUZAȘ, *restul fiind sau indisponibile în cea mai mare parte a întrecerilor* (ELENA GHEORGHE, ANA STARK *și* HILDEGARD ROTH) *sau plecate din Capitală datorită situațiilor familiare* (BÎTLAN *și* CULA) *și n-au putut să participe la antrenamente pentru a avea o pregătire corespunzătoare. Problema îmbracă însă și alt aspect. Atîta timp cît lucrurile au mers bine nu am privit cu suficientă măsură spre banca rezervelor și a echipei de juniore în vederea pregătirii schimbului următor. Și consecințele n-au întîrziat să apară. Tributul trebuia plătit. Tinerele jucătoare promovate ca* PETRACHE, ȚOPÎRLAN, OANCEA *deși talentate, nu au putut să se ridice decît în parte la nivelul titularelor de ieri. Acum va trebui să muncim mai mult, să găsim o formulă de echipă capabilă să obțină din nou rezultate de valoare, acordînd mai mult credit tineretului. Pentru acest lucru vom spori atenția în pregătirea junioarelor, iar recrutarea acestora o vom face cu mai multă atenție. Consider că în clubul nostru este necesară formarea unei echipe care să participe la o formă competițională orășenească pentru jucătoarele care au depășit vîrsta junioratului, ca ele să poată fi astfel rodate înainte de a fi promovate în prima echipă. In ceea ce privește regulamentul de transferări propun să se găsească posibilitatea de menținere a jucătoarelor la clubul unde s-au consacrat atunci cînd acestea își continuă studiile universitare."*

Nu peste mult timp se va da startul într-o nouă ediție a campionatului național. Desigur că peste noapte minuni nu pot apare, dar sperăm că într-un viitor apropiat Rapidul va avea din nou un cuvînt hotărîtor în stabilirea celei mai bune echipe feminine de handbal din țară. Ne-am bucura...

Gh. RANGU

S-AU CALIFICAT ÎN DIVIZIA B

Foarte echilibrată a fost disputa pentru desemnarea echipelor feminine care vor activa în divizia B. După 5 zile de jocuri desfășurate pe terenul Progresul din Bistrița, a fost întocmit următorul clasament : 1. CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI 7 p (3—1 cu Șc. sp. Ploiești, 3—0 cu Lic. cu program de ed. fizică Rm. Vîlcea, 0—3 cu U.T.A. !, 3—1 cu Viitorul Bistrița), 2. U.T. ARAD 6 p, setaveraj 10:8 (3—2 cu Șc. sp. Ploiești, 2—3 cu Viitorul, 2—3 cu Rm. Vîlcea), 3. VIITORUL BISTRIȚA 6 p, setaveraj 9:9 (3—1 cu Rm. Vîlcea, 2—3 cu Șc. sp. Ploiești), 4. Școala sportivă Ploiești 6 p, setaveraj 9:10 (3—2 cu Rm. Vîlcea), 5. Liceul cu program de ed. fizică Rm. Vîlcea 5 p.

Primele trei clasate, Constructorul, U.T.A. și Viitorul, au promovat în divizia secundă a țării.

I. TOMA
corespondent

ÎNCEPE „DANSUL SĂBIILOR"!

Azi — start în campionatul individual de scrimă

În paralelipipedul prevăzut cu uși și ferestre (și chiar cu o mică tribună pentru spectatori !) care este sala Floreasca II, începe, azi, „dansul săbiilor". Al săbiilor propriu-zise, pentru că prima zi a campionatelor naționale individuale de scrimă programează probele de spadă și sabie, urmînd ca simbătă să intre pe planșe floretiștii, iar duminică, floretistele.

La fiecare din aceste probe vor evolua cele mai bune 24 de elemente pe care le posedă scrima noastră în momentul de față și care s-au calificat în etapele anterioare ale campionatului.

Printre competitori se află toți campionii anului trecut : Iosif Budahaziu (sabie), Anton Pongrați (spadă), Ileana Drîmbă (floretă — feminin), Iuliu Falb (floretă — masculin). Și, fără îndoială, toți sînt animați de dorința de a-și apăra titlurile, deși asaltul adversarilor va fi — credem — foarte viguros.

Întrecerile la floretă au o semnificație specială. Ele constituie, totodată, un nou test de verificare a elementelor din lotul olimpic, care s-au înapoiat, zilele trecute, dintr-un stagiu de pregătire la altitudine, efectuat în Bucegi.

Prin comportarea lor, atît floretiștii cît și floretistele pot aduce, cu acest prilej, clarificările necesare în problema reprezentării țării noastre la Ciudad de Mexico.

Programul campionatelor se prezintă astfel : vineri 19 iulie, orele 8.30 : spadă și sabie (eliminatorii), orele 17 : finala la spadă ; simbătă, orele 8,30 : floretă — masculin (eliminatorii), orele 12 : finala la sabie ; orele 17 : finala la floretă — masculin ; duminică 21 iulie, orele 8,30 : floretă — feminin (eliminatorii) ; orele 17 : finala la floretă — feminin.

LA ORDINEA ZILEI, NAȚIONALELE DE SĂRITURI (juniori) ȘI „CURSA DE MARE FOND PE DUNĂRE"

● Simbătă și duminică, natația are prevăzute două importante evenimente. În Capitală, la ștrandul Tineretului, se vor desfășura întrecerile campionatelor naționale de sărituri de la trambulină și platformă pentru juniori și junioare. Disputele, programate simbătă și duminică de la ora 10 și de la ora 16, vor reuni concurenți din București, Sibiu, Oradea și Cluj.

● Cealaltă competiție va avea loc între Brăila și Galați. Este vorba de „Cursa de mare fond pe Dunăre" care se va desfășura pe distanțele de 20 km pentru bărbați și 10 km pentru femei. Este de așteptat ca această întrecere, organizată de comisia de sport a U.G.S.R., să se bucure de o largă participare.

● La Reșița, cu prilejul etapei județene a campionatelor naționale de juniori și junioare, Anca Andrei (Școala sportivă) a stabilit un nou record al țării în proba de 200 m mixt

(junioare categoria I): 2:44,8, față de 2:45,3, performanță care de asemenea îi aparținea. Pe locul secund s-a clasat Monica Horvath (Școala sportivă) cu 2:52,9. Alte rezultate remarcabile : 50 m delfin băieți A (9—10 ani): Dan Gropșan 37,8; 100 m liber fetițe B (11—12 ani): Dagmar Hluvin 1:17,8 ; Nela Sporea 1:21,3; 100 m delfin băieți B: D. Wetternek 1:17,3; 50 m delfin băieți B : D. Wetternek 34,5.

„CUPA ROMÂNIEI" LA DRESAJ ȘI OBSTACOLE

Între 19 și 22 iulie, la Craiova, pe baza hipică din Parcul Poporului, se vor desfășura întrecerile de călărie dotate cu „Cupa României", la probe de dresaj și de obstacole. Pe lista concurenților figurează sportivi de la cluburile bucureștene Steaua și Dinamo, de la Centrul de călărie București, precum și de la C.S.M. Sibiu, A.S.A. Cluj și asociația sportivă Progresul Craiova. Conform regulamentului, fiecare echipă este formată din cîte patru seniori și doi juniori.

Iată programul : **vineri** — proba de dresaj (dimineața de la ora 8 și după-amiază de la ora 17) ; **simbătă** — proba individuală de obstacole (de la ora 16.30) ; **duminică** — proba de obstacole ștafetă (de la ora 16.30) ; **luni** — proba de obstacole pe echipe (de la ora 16.30).

D. SPÎRLEA ȘI ECHIPA STEAUA I — CAMPIONI AI ȚĂRII

După cinci zile de dîrze întreceri, ieri s-a încheiat campionatul de pentatlon modern pe anul 1968. Titlul de campion al țării a revenit tînărului Dumitru Spîrlea (Steaua), cel mai constant și cel mai bine pregătit dintre sportivii care au luat startul duminica trecută în competiția celor cinci probe. Pe echipe, Steaua I a repurtat un succes net, încheind concursul cu un avans considerabil față de celelalte formații.

Ultima probă, crosul, a fost programată în pădurea de la Călugăreni. Terenul lunecos a solicitat concurenților eforturi deosebite, fapt ce explică, în ultimă instanță, că un singur sportiv a depășit granița celor 1000 de puncte. Victoria a revenit lui Gh. Ionescu (14:13,0 — 1003 p). El a fost urmat de F. Mureșanu (14:19,0 — 988 p), C. Zamfir (14:36,0 — 937 p). Liderul clasamentului, D. Spîrlea, a ocupat locul IV (14:41,0 — 922 p).

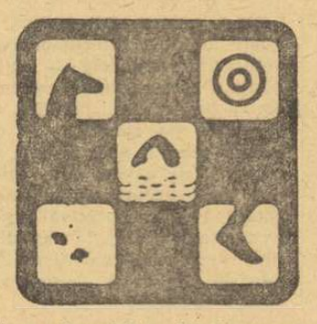

Rezultate tehnice finale : **individual** : D. Spîrlea 4856 p, I. Banet 4542 p, C. Zamfir 4511 p, M. Cosmescu 4421 p, St. Vizitiu 4362 p, Gh. Ionescu 4242 p ; **pe echipe** : 1. Steaua I (D. Spîrlea, M. Cosmescu, C. Călina) 13098 p, 2. Luceafărul 11444 p, 3. Sănătatea Timișoara 11271 p, 4. Steaua II 10796 p, 5. Voința București 8051 p, 6. Independența Sibiu 7901 p.

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(Urmare din pag. 1)

spre larg. Valurile curg peste borduri, ca într-o albie. Hainele, cărțile, aparatele plutesc. Trebuie să întindem totul pe pietre, la uscat, ca după un naufragiu. Zahărul s-a topit, cafeaua colorează spuma talazurilor. Răsturnăm lotca pentru a o scurge de apă, dar nu mai putem curăța nisipul adunat sub podea, înfundat printre crevace.

Programul ni s-a dat peste cap. Nu mai putem ajunge la Plavișevița pentru a lua legătura cu redacția. Furioși, ne adunăm banii jilavi, actele care au devenit multicolore și dăm telefon pentru a anunța Orșova de cele întîmplate și pentru a-i cere ajutorul. Ni se răspunde că nerespectarea legilor de navigație nu constituie un caz izolat. Și ni se promite sprijinul. Pornim la drum, nu înainte de a sorbi pe nerăsuflate ciorba pregătită de pilotul nostru, care devine din ce în ce mai matern.

Și imediat apar înțții, ca un tobogan de ape, iar în stînga pîriul Vipera, înșelător de rece pentru cei chinuiți de sete. Apoi, după ce trecem de doi somni grași, cu burți umflate, uciși de elicea vaselor, ne apropiem de Plavișevița.

Am putea rămîne la pontonul satului, dar barca ar fi expusă valurilor și, cum totul în jurul nostru e încă umed, pornim mai departe, pînă la picheții de grăniceri, aflat chiar la intrarea Cazanelor Mari. Tragem lotca pe mal, pe butuci, cu ajutorul unui scripete de mînă, pînă cînd pupa se înalță cu cîteva palme deasupra malului. Apoi începem să desfășurăm poloagele.

Țiuituri ascuțite ne înțeapă urechile și, primul din echipaj, în mod experimental, îmi moi fața și mîinile în anofug. Nu-mi dau seama dacă țințarii sesizează prezența acestei arme chimice, dar pe mine mirosul pătrunzător mă îneacă și-mi taie pofta de mîncare.

Se spune că gracidina are un efect rapid asupra mîncăilor. Dar dacă îngurgitarea acestui medicament îi indispune, autorul acestor rînduri le propune să se stropească înaintea meselor cu anofug. Fie și numai pe frunte sau pe nas.

Din fericire, țințarii se retrag fără a fi nevoie de suplimentarea dozelor de anofug. Pur și simplu gustul nostru nu i-a încîntat. Și îi înțeleg.

Întindem poloagele aproape de țărm — albe, mari, ușoare. După o cină compusă din supă de ciuperci, conserve de pește și dulceață ne îmbrăcăm treningurile și ne tîrîm pe burtă pe sub pereții de tifon. E cald. Se aud chemările păsărilor și gîngăniilor. Și deodată, de după stînca din fața noastră, apare luna.

Cețuri subțiri argintate înconjoară marele lac de la picioarele noastre — un lac imens, pierdut sub zare. E un peisaj dintr-o tropicală țară a ceților — un peisaj din care facem și noi parte și care rămîne totuși de neatins.

Un clipocit depărtat face să palpite decorul ireal din jur. Adormim scăldați într-o lumină rece, pe care pologul o face să pară mătăsoasă.

. . . . . .

Scriu aceste rînduri așezat la o masă de lemn negeluită și vopsită în verde. În jurul meu s-au strîns cîțiva frasini, un nuc, un brad, iar la picioare se întinde un lac opalin, a cărui suprafață tresare, străbătută de fiori.

E Dunărea, care se pregătește să redevină fluviu.

De la munte...
GHETE PENTRU TURISM DE VARĂ, realizate din piele velurată, talpă cauciuc monolit (transiucid) antiderapantă, ușoară, comodă, flexibilă
SANDALE DE VARĂ — un nou gen de pantof-sanda, cu fețe netede din box căptușit cu mreșină, rezistență superioară, talpă duroflex
...la mare